

je mesto organista, ker je župnik učitelja Šerona — kateri je, mimogrede omenjeno, prav delaven in sploh vzoren v vsakem oziru — vprico ljudstva po nepotrebnem razžalil a tem, da je smisel njegove cerkv. petje in orgljanje in o tem Murkovič ravno toliko zastopi kolikor magarac o zvezdah. Več nedelj smo imeli tihe maše in Murkovič je rekel, da ne potrebuje organista, seveda zato ne, da ga ni treba plačati, čeravno je sprejemal denar za pete meše. Ko so ljudje zmiraj bolj in bolj godrnjali zaradi tega, je vendar najel organista Bobiča od Sv. Marjete, da je orgljal po nedeljah. Ta organist se je nam takoj priljubil in želja vseh farmarjev je bila — tega organista hočemo imeti in Bobič je bil tudi pripravljen službo sprejeti. Pa farani obračamo, oziroma plačamo, Murkovič pa obrne. Omenjeno službo je razpisal v „Slov. Gospodarju.“ Prej pa, kakor je termin potekel, je pisal Domanjkotu v Majšperku, kateri se je pri nekem mežnarju orgljati učil, da naj precej pride. Domanjko se je pripeljal in prišel k prej imenovanemu učitelju ter rekel: „Gopodična farovška kubarca so rekli, da se naj odpre bralna soba za stanovanje mežnarju.“ Tukaj moram v pojasnilo povedati, da je poslopie, v katerem je dosedaj mežnar stanoval, last krajnjega šol. sveta in se je mežnarju samo do odpovedi dovolilo. Murkovič pa postopa tako ošabno, kakor da bi bil on posestnik hrama. Bralna soba se seveda ni odprla, in meni nič tebi nič — je vrgel prejšnjega mežnarja, ki mu je še tisti dan do noči oral, iz hrama in obenem tudi rekel, da mora tudi učitelj Šerona iz hrama, ker noče več orgljati. —

S prvim julijem dobimo tudi za naš kraj tako potrebnege ckrrajnega zdravnika. Vsi ga že komaj pričakujemo. Le Murkovič šunta ljudi in hujaka proti njemu. Menda se boji, da bo do pozneje premalo umirali ljudje in da bo zaslužek slab ki se je že itak valed vrliga postopanja „Stajerca“ gotovo za par stotakov na leto znižal, ne sme namreč pri kratih nezakonskih otrok več po 10 K zahtevati!

Kako lepo in zgodno živi Murkovič, spoznaš, ljubi „Stajerc“, tudi iz tega, če ti povem, da gotovo noben gospodar v celi fari tako grdo ne preklinja in ne pretepa svoje družine kakor on! — Tudi sledeče je vredno, da pride v javnost. O novem letu se je tu ustanovila pietarska šola, za katero je Murkovič sam ponudil brezplačno svoje prostore. Sedaj pa zahteva na enkrat od občine, naj mu plača 20 K mesečne najemnine za sobo, v kateri je šola nastanjena. Prav je imel zadajc neki obč. svetovalec, ko je rekel: Le vsi tako delajmo, potem bomo hitro gotovi s pietarsko šolo, pa tudi z obč. blagajno!

In kaj vse ima Murkovič opraviti! Največ mu dajo seveda toti prokleti haloški „vencrli“ posla. Murkovič, kaj ne, viničarjev ne moreš trpeti, ker se ti ne dajo tako guliti kakor posestniki! A vino — tisto pač tisto — s tistim pa rad handlaš! Nakupil si ga v jeseni precej ter potem na javni dražbi s cerkvenim vinom vred prodal. Drugače morajo pri licitacijah vedno plačati po 2% v občinski blagajno za občinske uboge. Pri tebi se tem potom vsako leto za 6—8000 K vina proda, a občinski ubogi še niso ničesar dobili od tebe! Ali se nihče ne najde v občini, ki bi to zadevo vzel v roke in zaostale zneske izterjal? Seveda ne, ker se te bojiijo kakor vrag križa! Mogoče pa, da to stori enkrat gospodaka!

Kako pa skrbi Murkovič za dušni blagor svojih ovčic, kaže sledeče: Na smrt bolna posestnica Žuran v Guskovcu je poslala o 5h zjutraj po spoved, a nihče ni šel — dasitudi sta bila oba duhovnika doma in bi bilo časa še precej dosti, ker pred 7. uro itak noben ne gre v cerkev. Do omenjene hiše pa je samo ¼ ure hoda. Ta ženska je tisti dan predpoldne umrla brez sv. zakramentov.

Naj hode za danes dovolj, sicer bi bilo lahko za 2—4 izvoda „Stajerca“, ako bi hoteli vse poročati o Murkoviču. Servus Murkovič! Sesevidimo.

Op. uredništvo. Mi smo radovedni, ali bo višja cerkvena in politična oblast poklicala zdaj g. Murkoviča na račun.

Dopisi iz Koroškega.

Iz Radiš na Koroškem. Odkar se je tu ustanovilo katoliško izobraževalno društvo, ni še jenal „Mir“ blatiti in nemir delati med našimi poštenimi kmeti in fanti. Tudi v štev. 13 je obrekoval neki dopisun, katerega pa dobro poznamo, našo šele v januarju t. l. ustanovljeno požarno brambo. Neki gospodič, no, naj bo naravnost povedano, naš slavni blaginjar izobraževalnega društva, bi rad vsakega ognjegeasca po teptal in požrl, ko bi mu to bilo le mogoče. Kri mu v glavo sili, ker naša požarna bramba šteje že nad 60 udov. Kako zna ta gospodič sodčke piva izspraznjevati, o tem prihodnjič.

Iz Grebinskega klostra. Skliučujoč se na § 19 tiskov. zakona z dne 17. dec. 1862 dr. zak. št. 6 ex 1863 zahtevam z osirom na dopis, objavljen pod zgljavjem „Iz Grebinskega Klostra“ v št. 7 vašega lista, da sprejmete v zakonitem roku, na istem mestu in z istimi črkami nastopni stvarni popravek: 1. Ni res, da je bil pri nas 11. marca klerikalno-politični shod, res je pa, da je ta dan bil protestni shod Slovencev iz klosterake fare in okolice zoper nameravano volilno reformo. 2. Ni res, da je ta shod sklicalo domači fajmojster: res je pa, da je ta shod sklicalo po posebnih plakath, ki so bili na več krajih v Klostru na sid nabiti, katoliško-politično in gospodaraku društvo za Slovence na Koroškem. 3. Ni res, da je govornik razlagal, da je baje slovenščina v nevarnosti in da bi bil slovenski Grafenauer v drž. zboru gotovo rešil koroške slovenske klerikalce te usode: res je pa, da je govornik rekel, da bi bil g. Grafenauer s svojim znanim odločnim nastopom pri g. ministru predsedniku zabranil, da ne zagleda belega dne ta, koroškim Slovencev sovražna in krivična razdelitev volilnih okrajev. 4. Ni res, da je župnik tudi naša sedajna poslanca Pleschintchniga in Saifritza grdo napadel; res je pa, da je župnik dejal, da je g. Plešivnik sicer sam na sebi dobra duša, toda da ni noben govornik in zaradi tega ni zmoežen biti poslanec. 5. Ni res, da je župnik o Saifritzu trdil, da je on tako zadovoljen, da še žlica ni njegova in da zagadel tudi v drž. zboru govoriti ne sme; res je pa, da je župnik povdajal, da ve iz zanesljivih ust, da ima Saifritz toliko dolga kakor premoženja in da se je zoper njegovo izvolitev od slovenske strani vložil protest in on kot nepotrjen poslanec v drž. zboru govoriti ne sme. 6. Ni res, da vsebina govora ni bila druga, kakor hujkarija in znana zagrizenost; res je pa, da je bila vsebina govora stvarna, resnična, bičajoča brezobzirno postopanje nemških nacionalcev v volilnem načrtu proti koroškim Slovencev; res je, da je bil cel govor brez vsake hujkarije in zagrizenosti. 7. Ni res, da je župnik v gostilni tako grdo napadal nenavzoče ljudi; res je pa, da govornik na dan shoda v gostilni sploh ni bil in nikjer nikoga grdo ni napadal; res je, da se shod ni vršil v gostilni, temveč v farovžu. Grebinski kloster dne 5. aprila 1906. Jaka Kindlman, župnik.

Op. ur. Za ta popravek, g. župnik, dobite alamnati venec, tako „kunšno“ ste ga pogrnjali po Liguorjevi morali. Škoda, da pri nas in naši stranki Liguorjeva morala, morala zavijanja, prav nič ne velja. Res pa je vse, kar smo trdili.

Spodnještajerske stvari.

Le hebamke morejo rešiti slovenski rod! Hajd v Hajdino, tam še nisem bil! In ko grem od cerkve proti Ptuj domov, zablščim mi na neki hiši napis: Bodi zdrava, domovina, mili mi slovenski kraj! In nad vratmi sem čital napis: M. Pesek, hebamka. — Ti si jo pogrnuala! Domovina je rešena! Hofrati, farji, prvaški dohtarji, vi ne veljate nič! Če hebamke ne rešijo slovenskega rodu pogina, potem je vse zastoj! Star cekin. V Podsedri so našli 30 gr težek cekin izza časa rimskega cesarja Antonija Pija, ki je vladal od 138—161 po Kr. Shranili so ga baje pri g. Matiju v farovžu, mi pa tega ne verjamemo.

Zasipana. Ano Bezenjak, dekle v Sv. Lorenču v Slov. gor. je pred kratkem zasipal pesek v jami. Dekla se je hudo poškodovala.

Znorela je v Ptuj gospa Marija Drc. Prepeljali so jo v Gradec.

Klaverni prvaška-klerikalni shod v Celju. Zadržo nedeljo je prvaško-doharaku društvo „Naprej“ sklicalo v Celje shod zovoljo dopolnilnih državnozbornskih volitev po Žickarju in Berku. Glavnih komandatov, hofrata Ploja in profesorja Robiča, na shodu ni bilo, ta sedita rajši v teatru in drugih lušnih družbah. Čule so se razne opazke: „Zakaj hofrata ni? Tako se on zanima za kmečke koristi? Tako se on briga za nas v važnih zadevah?“ Zato pa se je v Celje priklatilo vse polno farjev in prvaških dohtarjev od vseh vetrov spodnještajerske dežele, le kmetov ni bilo, zvonec so zopet nosili dohtarji in farji, ti znani „osrečevalci“ kmečkega ljudstva in prijatelji kmečkega — žepa! Kakih deset kandidatov se je oglasilo za državnega poslanca, med temi tudi dr. Korošec, urednik mariborskega fihposa, katerega so že lanko leto kmetje v brežiškem okraju napodili, ko se jim je tam vsiljeval za poslanca, potem neki prvaški dohtar Povalec iz Maribora, neki Pakl z Dunaja, znani hofpenmiha Vošnjak in Josip Zdošek. Župnik Zdošek je bil takrat odkritosrčen ter dejal, da je on za državnozbornskega poslanca nesposoben. Poslušalci so bili baje do solz ginjeni zovoljo take odkritosrčnosti in skromnosti, dohtarji pa so si meli roke ter mislili: torej zopet nam pšenica creti, naš kmet se proti nam itak ne gane! Tusta edina pravica: kmet s kmetom, kmet voli le kmeta za svojega poslanca, je bila zopet mandrana v Celju. Vdeležniki shoda so se dolgo pričkali med seboj, naposled so sklenili, da se kandidat določi še-le na zaupnem shodu v Celju 14 dni pozneje. Obenem se je tudi določilo, naj se ustanovi za Spodnji Štajer „Narodni svet“, ali v pripravljajni odbor za to ni bil izvoljen niti en kmet, temveč zopet sami prvaški dohtarji — dr. Jurtele, dr. Fermevc, dr. Hrašovec in klerikalec dr. Medved. Kmeta so spet porinili v kot, prvaški dohtarji pa bodo nad teboj komandirali, dokler ti boš neumen in se jim pustiš voditi za nos!

Novi drž. most v Mariboru čez Dravo bo spojeval Tržaško cesto in Gosposko ulico, kakor si je to večina prebivalcev želela. Ministerstvo je načrt odobrilo dne 14. t. m.

Ob tri prste je prišel pri velikonočnem streljanju tovarniški delavec Resnik v Lokrovcu pri Celju.

Žognja ni hotel dati. V Brežicah kakor tudi po drugod je navada, da se deli na veliko soboto dopoldne blagoslovljeni ogenj. Ker pa neki mož v fari ni hotel podpisati farškega recepta o zakonski reformi, zato tudi ni bil „počasčen“ z blagoslovljenim ognjem. Gospod župnik, le ob času zbirce napravite tudi tako, takrat naročite tudi svojemu trogarju, naj se izogne tistih hiš, katerih ste se vi zdaj izognili.

Toča. Na velikonočno nedeljo se je v Framu in v šentlenartskem okraju vsula toča in napravila veliko škodo na sadnih drevesih, ki ravno cvetijo. V Ptuj pa je na belo nedeljo razgrajala toča.

Dr. Brumen pomiloščen. Nemški listi pišejo: C. kr. deželno nadsoodište v Gradcu je ptujakega odvetnika dr. Antona Brumena, ki je bil zaradi prestopka zoper varnost časti obsojen na 4 tedne zapora s postom vsak teden, ravnokar cprostilo, ker mu je razžaljenec, g. dr. plem. Plachki, prizanesel. Zdjaj mora plačati le 100 K globe. No, zdaj pa se mora dr. Brumen lepo zahvaliti dr. plem. Plachki-mu, da je bil on, čeravno krvavo žaljen na svoji časti, vendar tako dober in milostiv, da je dr. Brumena prošnja, naj se mu kazen zapora spremeni v denarno globo, podpiral. Bomo pa videli, kako hvaležen se bo dr. Brumen skazal svojemu stanovskemu tovaršu za tako lepo ravnanje! In glejte, bralci, ravno dr. Brumen je tisti, ki zmiraj misli, da je dr. pl. Plachki njegov največji sovražnik! Zopet dokaz, da je Nemec plemenitega in dobrega srca in rad odpusti — kak prvaški dohtar bi tega ne bil storil!

Ni dobil odveze! „Stajerc“ proti veri nikdar ni bil in tudi ne bo! To pametni ljudje vejo, za bedake pa itak ne izdajamo lista, za tiate je mariborski Fihpos. Stajercjevi pristaši so ravno tako dobri, če ne celo boljši kristijani kakor neki kaplani, Stajercijancem je njih vera in njih dnša ravno tako draga kakor kateremu si bodi duhovniku. „Stajerc“ je zoper politiko, nikakor pa ne zoper vero duhovščine, in ako se mora sem ter tje braniti proti političnim kaplanom, potem

se s tem ne bori proti veri ali cerkvi, kakor vi to pačite in trobite med svet in razglašate na prižnicah, ampak le proti svojim političnim nasprotnikom, proti alepariji in to še ni — greh! Mirna duhovščina še nikdar ni bila v „Stajercu“ napadana, temveč tisto „Stajerc“ še hvali in priporočuje v izgled! V Mariboru vedno mislijo, da „Stajerc“ pretirava ali celo laže! One, prečastiti gospodje, lagati tu ni treba, tu je, žalibog, žalostne resnice še preveč! Stajercova politika je jasna, mi ničesar ne prikrivamo, vsak vé, za kaj se „Stajerc“ bojuje, ali vse to še ni pred Bogom greh, ampak pravično in pošteno pred Bogom in pred vsemi pametnimi, razsodnimi ljudmi! Svoje politično prepričanje imeti in ga braniti je naša občanska dolžnost in nikakva verska napaka ali zmeta! To tu izjavljamo na miren način. Ako pa se nam ljudje pritožujejo, da se jim zavoljo „Stajerca“ celo odvzela odredka, potem pa ne moremo biti več mirni. Kaj, za božjo voljo, imamo storiti, ako se nam na pr. od Sv. Jurija v Slov. gor. poroča, da tamošnji mladi kaplan Bosina staremu, poštememu gostilničarju v Partinju ni dal odvzeta, ker je tisti naročnik „Stajerca“? Star mož, siromak, je bil zavoljo tega osramočen, ljudje so zavoljo tega s protom nanj kazali in je moral iti v Sv. Lenart k spovedi, kjer mu je tudi pametni spovednik dal odvzeta. In še enkrat tu ponavljamo: tisti mož je dober, vzoren kristjan, ki ga tudi domači g. župnik spoštuje, čemu ga torej srboriti kaplan draži in javno sramoti? Ali je to mar Kristusov nauk? Torej vsak kaplanček, ki se je morda le brez poklica vrnil v duhovški stan, ker ni mogel dalje študirati zavoljo cvenka ali zavoljo slabih uspehov v šolah, ker je bil zabit, kaplan, ki je stopil v duhovski stan samo zato, ker so to stariši in šlahta želeli, zdaj hoče samovoljno, Kristusovemu nauku nasprotno kakor kak turški paša vladati, javno sramotiti stare, poštene, izkušene moše? Tako, častita mariborska gospoda, ne gre in ne bo šlo, to si zapomnite in ako bote tako ravnali z ljudmi, potem bo naša stranka dan od dneva močnejša, kajti vi napravljate, da je ljudstvo z vami nezadovoljno! To bo vaša zaslug, kajti ti ljudje vejo, da smo mi njih odkritosrčni prijatelji, vi pa le dobro plačani hinavci! Zakaj se potem čudite, ako se bo po tem kaplanu začelo odrihati? Kam plovete? Zakaj peša vera?

Pesledice pijanosti. Dne 16. t. m. se je peljal neki dimnikar s svojo ženo iz Rogatca v svojo domačijo v Pregrado na Hrvaškem. Kočijaš je pil glažek več kakor treba in to je bilo vzrok nesreče. V strmem klanecu že blizu doma je kočijaš zvrnil, konj se je zgrudil mrtev na tla, kočijaš je z voza odletel na stran in je bil pri tej prici mrtev, dimnikar in njegova žena pa eta hudo poškodovana.

Ponesrečil se je. Pri Sv. Marjeti ob Pesnici se je dne 29. marca ponesrečil Matevž Androjna, doma iz Partinja pri Sv. Juriju v Slov. gor. Vračal se je iz Maribora in ob vrvi, ki vodi črez Pesnico, je padel v vodo in utonil. Še-le črez 14 dni so našli njegovo truplo. Bil je miren človek, nikdar ni imel z nikomar kakšnega sovraštva, vsakdo ga je spoštoval, ker je bil pošten mož. Nikakor pa ni res, da bi on sovražil duhovnike, kakor laže „Slov. Gospodar“ o njem. On le takih hujšakcev ni spoštoval, kakor je sedajni jurjevski kaplan, ljubil pa je vse tiste duhovnike, ki so vneti za cerkvene stvari, ne pa za posvetne veselice in komedije.

Sv. Jurij ob južni železnici. Vesela potarna bramba. Na velikonočni ponedeljek ob pol šestih zvečer je strela udarila in zažgala neko posestvo, 10 minut oddaljeno od trga. Slavna slovenska požarna bramba se je šle proti 7. uri pokazala na površje, sladko ginjena, saj je popoldan že dosti gasila. Ko pa je prišla k Doboviškovi gostilni, je bila izkušnjava prevelika! Dobovišek ima dobro kapljico! In hajd s šprico pod streho, slavni ognjegasci pa so se lotili z občudovanja vredno vneto Doboviškovo zalogo vina, piva in pisanke, da je imel krčmar nad njimi veselje. Gasili so prav pridno, ali samo svojo ženo, ona hiša pa je do devetih zgorela do tal. Vsega tega je baje kriva slovenska komanda! O ti salamski klerikalni fajrbör, kako ti ljubiš svojega bližnjega!

Velikonočne pridige. Ob velikonočnem času, ko je vse srečnostno in veselo razpoloženo, se

že izza časa cesarja Jožefa II. na veliko nedeljo popoldne pridiguje za uboge. Ali nekateri častivredni gospodje pozabljajo na svetost velikonočnih praznikov, posabljajo na svetost hiše božje in so celo ob velikonočnih praznikih prav surovo raz prižnic udrihali po napredni stranki in po Stajercu. Mi smo zvedeli samo za dva kraja, namreč za Hajdino in za Sv. Vid niva Ptujja. Oba pridigarja v svoji jezi proti Stajercu sta tako zmerjala list in napadala njegove naročnike, da vsi poslušalci mislijo, da sta ne sv. Duha, ampak šnopsa polna. Ker sta ta napada jako čudna, neopravičena, za velikonočne praznike neumestna, vprašamo tu višjo duhovščino, ali so ji znane te razmere in kaj hoče storiti, da se kaj takega ne ponavlja. Takaj opozorimo č. gospode na dva najnovejša ukaza dveh cerkvenih knezov zaradi pridigovanja, in sicer sedajnega ljubljanskega knezoškofa in sedajnega papeža. Ljubljanski škof je v zadnjem svojem pastirskem listu pisal duhovnikom tole: „Ja še bolj previdni moramo biti na prižnici. Ni dobro, vedno in vedno grajati. Tudi ni dobro, vedno o slabih časniki govoreti (in „Stajerc“ ni slab časnik, vsaj proti veri nikdar ni bil in ne bo. Op. ured.) Beseda liberalca, naprednjak, Stajercijanec naj se nikoli na prižnici ne ališi. Ta marsikje može iz cerkve izžene. Vendar je pa boljše, da prihajajo v cerkev. Marsikateri drži z napredno stranko, pa je v srcu našega mišljenja in še v cerkev prihaja; radi teh bomo na svetem mesetu v besedah previdni, nikogar ne žalimo!“ In v mesečniku „Analecta Ecclesiastica“, ki izhaja v Rimu in prijavlja uradne ukaze sv. očeta, beremo v zadnji številki sledeči ukaz poglavarja sv. cerkve: „Trojih reči naj se duhovniki kar najskrbneje izogibajo: naj ne povzročajo prepira v družbah, naj na prižnicah in v spovednicah ne omenjajo ali celo ne napadajo nasprotnikov, naj se nikdar ne predrznejo, nasprotniku odreči odvzeta zaradi političnega prepričanja, ako je dotični drugače dober kristjan. Kajti duhovniki imajo biti dušni pastirji za vse ovce, za celo svojo čredo. Duhovnikom bi se potem lahko očitalo, da skrbé bolj za posvetne, kakor za nebeške reči.“

Žalibog, da se ravno v naših časih in v naših krajih prižnica in spovednica toli zlorablja v politične klerikalne namene. Nekateri duhovniki so se odtujili svojemu vzvišenemu poklicu in uganjajo take reči v zasebnem in političnem življenju, da se poštememu človeku že gausi in gabi, opazovati in opisavati vso to podivjanost nekaterih politikujočih duhovnikov. Tako obnašanje cerkvi ni v čast in korist, za to ljubljanski škof in sv. oče tako ostro svarita duhovnike, naj se držita cerkvenih predpisov. Ako pa bi sv. oče znali za vse hujškarije nekaterih spodnještajerskih duhovnikov, potem bi se gotovo ta ukaz še bolj ostro glasil. Mi pa tu prosimo prežišeno ekscelenco mariborskega knezoškofa, kateremu je, kakor znano, blašeni mir med škofljani na srcu, naj vendar enkrat tisti hujšakjoči duhovščini ostro stopijo na prate, da njih duhovščina ne kali miru in ne napravlja sovraštva med ljudstvom, kajti s tem trpi le ugled sv. cerkve in vera peša.

Kako naj levimo krčice. Krčice (Wühlmaus) napravljajo na sadnih drevinah in v vinogradih vsako leto veliko škode. Štajersko saljerejsko društvo prireja po deželi pošiljne tečajje, v katerih se ljudstvo poučuje, kako naj lovi te škodljivce. Tak tečaj se bo vršil od 1—3 majnika t. l. na veleposestvu Lichtenegg pri Ptujju, ki je last štajerske hranilnice in se s tem sadje in vinorejci vabijo k mnogobrojnemu obisku.

Stla ptujске okolice. Neki napredni kmet iz ptujске okolice se je pri nas zglasil ter nam vročil sledeči listek, ki ga tu brez vsake opazke ponatujemo: Tudi jaz se moram oglasiti in vam naznaniti, koliko je našim učiteljem mar za nemški poduk v naših šolah. Hvala pa najprej tebi, ljubi Stajerc, za trojo umestno in koristno pojasnilo zaradi nemškega poduka. Začeli bomo odločno zahtevati od višje šolske oblasti, da nam vpelja nemški poduk na naši šoli, da se bo naša deca v zadnjih 3 letih učila nemškega jezika, da nam ne bo treba naših otrok pošiljati v mesto in to po nepotrebnem, kajti naša šolske palače so ja za to zidane, da se naša deca izgoji v obeh deželnih jezikih in si tako pridobi zmožnost, v svojem prihodnjem

življenju ložej si kruha iakati. Mi na deželi, ki smo pod ptujsko šolsko oblastjo, smo se res razveselili, ko smo brali v „Stajercu“ tako lepe in podučljive članke zaradi šole in z veseljem se oprijemamo te ugodne priložnosti, da zahtevamo, kar našim otrokom koristi. Višja šolska oblast, daj nam nemški poduk, saj smo prepričani, da nam to rada storiš v prid naše dece, akoravno naši podli klerikalci nas z vso silo odvrtačo od takega mišljenja. Najhujši pa je ravno naš nadučitelj Gankler. Ta modrijan hoče imeti komando nad nami. Ako izve, da se ta kmet ali obč. predstojnik sanima za nemški poduk, potem hajd ga pokliče k sebi in ga odvrtačo od tega, češ, pusti to norijo, saj se deca itak uči nemški jezik v šoli. Jaz pa prosim višješolsko oblast, naj totemu gospodu tako ravnanje ostro prepove in ako mu ni naša šola več všeč, pa hajd, odrini na Kranjako, tam lahko učiš tudi rusovsko, za tvoj prostor prosim množina učiteljev, ki bodo našo dečo z večjim veseljem podučevali kakor ti. Torej kmetje, na noge brez strahu, saj nima nikdo pravice vas zmerjati in ako se to zgodi, pa naznanite „Stajercu“.

Ptuj. Nesramni dosedajni napadi na gosp. Orniga kot načelnika ptujskega okraja, ki se le poštvovalno trudi in si nesebično prizadeva, da bi kmetom v ptujskem okraju v resnici pomagal v gospodarskem oziru, je taka nezasluzana in obenem hudobna, zlobna lumparija, da si večje ti bedaki res ne morejo izmisliti. Vprašaj, zakaj ga tako napadajo po klerikalno-pravški cunjah? Čujte in strmite! L:) iz same nevoščljivosti, iz golega sovraštva in jeze, da se je novemu okr. odboru in g. Ornigu kot okrajnemu načelniku posrečilo, v gospodarskem oziru našemu ubogemu ljudstvu bolj pomagati kakor onim zapancem, ki so celih 18 let imeli okraj v rokah in naredili niso nič, čisto nič! Kmeti so pustili na ceddu in so skrbeli le za lastne koristi. Saj je vse znano, naši kmetje niso slepi! Tako je in nič drugače, ljubi Miha in konsortii! Le ne jezi se preveč, saj vidiš, da je zdaj okraj, hvala Bogu, zadovoljen in Boga hvali, da se je znebil in odkrišil starega okrajnega zastopa!

Pežari. V zadnjih 14 dnevih so požari uničili več posestev. V Prekopah v Vranskem okraju je strela vžgala gospodarski poslopji K. Slibarja in Šrajgerja. — V Nadolah v rogaškem okraju so se saje vaele v dimniku. Zgorelo je vse do tal in gospodinja, ki je bila sama doma, je komaj sebi in otrokom rešila življenje. — V Gerincah pri Ptujju je posestnikov sin Golob na velikonočno nedeljo streljal z močnarji proti gospodarskemu poslopju Grandoviška in tako zažgal. — V Lšćanah pri Radgoni je zgorelo posestvo Javševca. Strela je užgala. — V Mestinjah pri Jelšah je na veliko nedeljo strela udarila in upeljala gospodarsko poslopje Antona Kosa.

Ptuj. Kako se je slovenski ptujski uradnik Toplak zašril nad kmetom, ki je podpisal nemški svoje ime! Toplak: „Zakaj se podpisujete nemški sch namesto š?“ — Kmet: „Ako dobim nemško uradno pismo, se podpisem nemški, ako pa slovensko, tedaj se tudi slovenski podpisem.“ — Na to prinese Toplak neki stari akt in vpraša kmeta: „Ste tukaj tudi nemški podpisani s sch? Vi ste že ta pravi!“ — No, g. Toplak, kdo je vas pooblastil tako politično postopati soper kmeta, ki je davkoplačevalec? Ali je to vaš poklic, v uradu uganjati zagriseno hujškarijo? Mi vam kličemo po dobrem: „Mirajte, sicer bo druga zapela!“

Veilici pozor! Farji in prvaški dohtarji vsiljujejo za kandidata nekega prvaškega dohtarja Povaleja in duhovnika Korošca, urednika Fihposa. No to bi bili pravi rešitelji kmečkega ljudstva, Bog nas ohrani take nesreče! Kaj je kedar far in prvaškidohtar storil v korist kmečkega ljudstva? Odgovor je lahek: nič, čisto nič! Kmet dan do dneva globokeje propada v dolgove, far in dohtar pa se masti od njegovih žuljev in taki naj so kmečki zastopniki? Torej le: proč s farjem, proč s prvaškim dohtarjem! Kmet naj bo vaš zastopnik, ki ga vam naznanimo v prihodnji številki. Ali veste, kako se glasi pregovor? Konjeko črevo in farški-dohatarski šep nimata dna!

Novi vlaki. Razven dosedajnih bodo na južni železnici od 1. majnika vozili novi vlaki, bodo Maribor s Ptujem in Spilfeld s Ljutomerom prav ugodno spojili. Z vlaki št. 34 (iz Gradca

ob 8. u
9. u
Mar
10 k
vozil
dev
svez
da s
prip
tom
obv
se
v ist
Nas
Ptuj
in t
celi
prip
vrst
„br
vsa
pož
„ko
Žen
oral
pog
pra
slog
kas
zarj
umi
mal
leto
Dol
stre
pod
nek
na
Cel
žen
bol
v z
Alo
nek
tak
v F
nar
dar
pog
dul
Sal
pol
pro
ob
ost
šči
dol
lep
nic
daj
sk
na
80
tal
ned
reš
des
dov
je
ker
200
vol

